

Latvijas Nacionālā fronte aicina visus latviešus katru dienu pulksten 12.00 raidīt stingru pavēli domās, bet bez naida jūtām sirdī: *“LATVIEŠU TAUTAS OKUPANTI! BRAUCIET MĀJĀS! PAŠMĀJU GLĒVULI, VĀRGULI UN NODEVĒJI, PAEJIET MALĀ!”*

Nevienam mēs Latviju nedodam

www.latvians.lv/nmln

Ceturtdiena

2002. gada 14.novembris

**DEOKUPĀCIJA
DEKOLONIZĀCIJA
DEBOĻŠEVIZĀCIJA**

Nr. 19

LATVIJAS NACIONĀLĀS FRONTES UN APGĀDA “VIEDA” INFORMATĪVAIS BIĻETENS

LATVIETI, LASI PATS UN DOD LASĪT ARĪ CITIEM!

Laikraksta *DDD*
VISUS iznākušos numurus
visērtāk varat iegādāties
RĒRIHA GRĀMATNĪCĀS
Rīgā, Čaka ielā 26 un
Čaka ielā 50
sī, GRĀMATNĪCĀ “GUNETA”
arī pie privātiem izplatītājiem.
Jautāji pēc avīzes arī
tās grāmatnīcās un bibliotēkās!

KAS IR KRIMINĀLIE VAJĀTĀJI?

Ilze LIEPA

Izrādās, ka Latvijas drošības balasts ir homoseksuālisti, pedofili un citi sakurtējuši izvirtuļi. Kopš agra pavasara Latvijas Valsts Drošības policija (DP), netaupot ne spēkus, ne savas un citu brīvdienas, skurpulozi pēta un meklē grāmatā “Homoseksuālisms – cilvēces negods un posts” kādu “astīti”, aiz kuras turoties, beidzot “piesieties” valdosaīai kliķei tik neērtājam Aivaram Gardam. DP savā uzcītībā ir bijusi pat tik “priekšzīmīga”, ka Aivaru Gardu 16.martā uz izprašāšanu par homoseksuālisma sērgas būtību un grāmatā paustajiem uzskatiem aizturēja pie paša mājas. Tā bija sestdiena, turklāt svētku diena! Ko lai saka?! Vai DP histēriskā rīcība liecina, ka taisnība ir Latvijas geju karognesējam, Latvijas Radio darbiniekam un vārdū “Esmu gejs – latvietis” autoram, kurš telefonsarunā apalvoja, ka mums (laikrakstam “DDD”) nekas neizdošoties, jo viņu (homoseksuālistu) ir daudz un visur?..

Mēnesi pēc vēlēšanām, šā gada 4. novembra pievakārē, Rīgas tiesas apgabala prokuratūra kriminālvajāšanas uzsākšanai saņēmusi krimināllietu par Aivars Gardas vadītā apgāda "Vieda" izdoto grāmatu "Homoseksualisms – cilvēcs negods un posts". Iniciators šim "pasākumam" ir neviens cits kā Dzintris Kolāts, kurš esot sabozies, ka Aivars Garda viņu nosaucis par kvēlu pederastu un civilokupantu aizstāvi. Tas saskaņā ar Krimināllikuma 271.pantu esot aizskāris viņa kā valsts amatpersonas godu un cieņu! Hmmm! Tad jau sanāk, ka viņš ir vēl lielāks cīnītājs pret šo pretīgo sērgu nekā Aivars Garda, ja jau viņu līdz sirds dziļumiem aizvaino tas, ka kāds pasaka, ka Kolāts aizstāv pederastus! Radio šefā reālā darbība tomēr uzrāda Aivara Gardas vārdu patiesumu.

Godu un cieņu var aizskart tikai nepatiesība un nomelnošana. Kā to apliecina Krimināllikumā komentāri, tad cilvēka gods ir tas personības novērtējums, kura mēraukla ir paša individa uzvedība, viņa attieksme pret sociālajām un garīgajām vērtībām, sabiedrību, līdzcilvēkiem; savukārt, cilvēka cieņa ir viņa pašnovērtējums, kurš pamatojas uz tam ieaudzinātajām un piemītošajām īpašībām. Šis abas morālās kategorijas ir cieši saistītas ar cilvēka reputāciju, kura ietver sevi domas par sevi un, galvenais, citu domas par šo personu. 2002. gada 22. janvāra "Rīta rosmē" Dzintris Kolāts ar saviem kolēģiem Eduardu Liniņu, Mārci Bendiku un Ilmāru Latkovski zemiski izsmēja arhibīskaps Pujata un Vanaga kungus un pārējos cilvēkus, kuri ir nostājušies pret homoseksuālisma propagandas izplatīšanos Latvijā. Šajā raidījumā tie, kuri cīnās pret garīgo, morālo un sociālo vērtību pazudināšanu, tika nosaukti visnērdzīgākos vārdos, pat par "stulbiem kā baobabi". Ja tā nav visistākā pederastu aizstāvēšana, tad, kas tad tas ir?

Agentūras LETA ziņojumā bija teikts, ka Kolātu un Latvijas radio darbiniekus grāmatā bija aizskāruši vairāki izteikumi, kas “*pārsniedzot pieņemtas normas*”. Izteikumi attiecināti ne tikai uz Latvijas radio darbiniekiem, bet arī citiem cilvēkiem, kas ar radio nav saistīti. Rīgas tiesas apgabala prokuratūras preses centrā laikraksts “DDD” vēlējas uzzināt, kas tās ir par personām un pieņemtajām normām, uz kuru pamata ir iesniegta krimināllieta. Preses centra vadītāja Dzintara Šubrovskā atbildēja, ka ar lietās materiāliem varēs iepazīties tikai tad, kas izmeklēšana būs galā.

► 2. lpp.

Liene APINE

11.novembrī, Lāčplēša dienā, Latvijas Televīzijā Ingus Bērziņš raidījumā "Vērtības. Viedokļi. Vērtējumi" studijā uz sarunu par patriotismu un nacionālismu bija aicinājis jauniešu kluba "Māja – jaunatne vienotai Eiropai" pārstāvi Ilzi Garozu un jauniešu apvienības "Visu Latvijai" vadītāju Raivi Dzintaru. Raidījums tika veidots ar labiem nodomiem, bet uzaicināto viesu atbildes slēpa sevī viltību un atspoguļoja 4.maija režīma darbības principus – radīt iespaidu, ka valsts rūpējās par latviešu tautu, ka tiek atļauts darboties organizācijām, kas aizstāv nacionālās intereses. Kaut gan patiesībā viss ir savādāk – visiem spēkiem cilvēkos tiek iepotēts glēvums, "plānā galdiņa urbēju" sindroms, lai galīgi aplāpētu vēl dzīvos tautas centienus atjaunot Taisnīgumu un atgūt patiesu brīvību. Diskusijā, kuras ierosme bija latviešu varoņu diena, ne reizi netika pieminētas tās briesmas, kurām latviešu tauta ir pakļauta šodien. Nevienš no sarunas dalībniekiem pat nepieminēja okupāciju, lielo okupantu skaitu Latvijā un pašmāju bāliņu glēvo jeb deģenerātu terminoloģijā runājot "demokrā-

tisko" attieksmi pret šo no-
ziegumu.

Raidījuma vadītājs viesiem uzdeva jautājumu, kā viņi rīkotos militārā iebrukuma gadījumā – pretos vai emigrētu? Jauniešu kluba "Māja" pārstāve parādīja spožu mūdienu "demokrātijas" paraugu un centās veikli attaisnot savu iespējamo glābošā rīcību kara situācijā – vienkāšī aizbēgt no Latvijas. Viņa gan to sauca par emigrēšanu un spriedēja, ka tas būtu Lat-

“Cilvēki savas sajūtas ir tā notrulinājuši, ka briesmas viņiem asociējas tikai ar fiziskiem draudiem – bruņotiem uzbrukumiem un asinsizliešanu.”

vijai izdevīgi. Tomēr meitene, kura pārstāvēja vienas mūsdienu sabiedrības daļas uzskatu, aizmirs, ka no šādiem cilvēkiem, kuri nespēj strādāt valsts un tautas labā, emigrācijā nav lielas jēgas. Protams, ka kara laikā ar pieļaujama emigrācija, bet tam jānotiek tikai ar valsts atļauju, ar noteiktu mērķi. Emigrēt var tikai tādi cilvēki, kuru atrašanās citās zemēs būtu lietderīga, kuri spētu palīdzēt savai Dzimtenei ātrāk atjaunot Taisnīgumu un izbeigt karu. Citos gadījumos tā nav emig-

rācija – tā ir vienkārši glēva
bēgšana.

Raivis Dzintars, savukārt, atbildeja, ka viņš noteikti paliktu Latvijā un štātos pretim ienaidniekam. Šāda atbilde, loģiski, daudziem liek domāt, ka viņš ir īsts patriots – drosmīgs puisis. Taču tā domāt ir aplami. Protams, ikviens īstents latvietis tā rīkotos ieburkuma gadījumā. Tikai kādēļ tiek aizmirsts, ka kara laikā kļūt par varoni nav grūti, grūtāk to izdarīt tādos apstākļos.

**tā notruli-
asociējās ti-
brunotiem
šanu.”**

ta Latvijas deokupācija, tiktu pārtraukta, tā saucamā, integrācija. Jauniešus, kurus apvienoja vadītā organizācija, tā vietā, lai rosinātu kļūt vīrišķīgiem, bezbālīgiem un taisnīgiem, R.Dzintars aicina rīkot *tēvzemiešu* – viltus nacionālistu – stila gājienus ar lāpām un karogiem. Šādas akcijas būtu attaisnojamas, ja tās būtu papildinājums drosmīgai un dedzīgai cīņai par Latvijas dekolonizāciju.

Cilvēki savas sajūtas ir tā notrulinājuši, ka briesmas viņiem asociējas tikai ar fiziskiem draudiem – bruņotiem uzbrukumiem un asinsizliešanu. Vai tiešām tikai retais spēj saprast, ka cilvēku, tautu un galu galā visu cilvēci patiesībā iznīcina iluzorais **antikrista** miers, kāds tas ir tagad? Piemēram, Latvijā nav kara, cilvēki mirst no vecuma vai slimībām, bet briesmas, kas apdraud latviešu tautu ir daudz lielākas nekā Otrā Pasaules kara laikā. Šī "miera" briesmas slēpjas spējā notrulināt cilvēku apziņas. Un tomēr, ikvienam būtu jāsaprot, ka lielais okupantu skaits, degenerātu vienaldzīgā attieksme pret notiekošo iznīcina tautas garu – izsūc spēkus un vēlēšanos pretoties ļaunumam. ❖

KĀDA IR LĒTTICĪBAS CENA?

SARUNA AR JĀNI LEJU

Elīna BANGA

Jau agrāk rakstijām, ka viens no pazīstamākajiem 20. gadsimta ekonomistiem, Nobela prēmijas laureāts, monetārisma teorijas pamatlicējs, amerikānis Miltons Frīdmans izvirza apgalvojumu, ka Eiropas Savienība izjuks pēc 5, vēlākais – 15 gadiem. Šādu izteikumu ekonomists pamato ar Savienības dalībvalstu valodas un kultūras atšķirībām un, protams, ar atšķirīgajiem ekonomiskajiem faktoriem un interesēm. Valstu atteikšanās no savas nacionālās valūtas dažām dalībvalstīm neizbēgami radīs smagas ekonomiskas problēmas, kas veicinās strauju bezdarba līmeņa celšanos. Miltons Frīdmans uzskata – ja ES Centrālās bankas politika ir pareiza attiecībā pret, piemēram, Iriju, tad tā ir pilnīgi nederīga Vācijai. Ātrāk vai vēlāk šāda situācija noved pie plaisām, erozijas un sabrukuma – to saprot pat nespeciālisti.

Tā kā mūsu valdība ļoti mērktiecīgi virza Latviju uz

jau sabrukumam nolemto “*impēriju*”, mēģināsim izveidot nākotnes Latvijas vīziju, paskatoties, kas tad patiesībā notiek valstīs, kuras pirms gada atteicās no savas nacionālās valūtas.

Par Vācijas pašreizējo dzīvi, notikušajām pārmaiņām un vāciešu attieksmi pret tām, uz sarunu aicinājam **Jāni LEJU**.

– Pirms gada gandrīz visas Eiropas Savienības valstis atteicās no savas nacionālās valūtas, par kopīgo maksāšanas līdzekli pieņemot *eiro*. Jūs bieži dodaties uz Vāciju un ziņāt, kā cilvēki tur dzīvoja pirms un kā pēc naudas reformas? Vai ir kaut kas mainījies?

– Varu dalīties tikai ar saviem personiskajiem novērojumiem un sadzīvē pausto attiek-

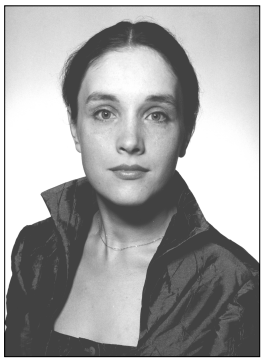
smi. Svarīgi ir tas, ka Vācijas marka pret *eiro* tika mainīta attiecībā aptuveni 2 pret 1, tas ir, viens *eiro* maksāja gandrīz divas markas. Pirmās dienas tūlīt pēc *eiro* ieviešanas, Vācijas avīzes aicināja uzmanīties, **p i e m ē r a m**, braucot ar taksometru. Cilvēkiem bija jāpārlicinās, ka skaitītājs ir pārregulēts no

markām uz *eiro*. Man stāstīja, ka daudzi taksometra vadītāji uz to spekulēja, jo nezinātājs viegli “iekrita”.

► 4. lpp.

PAR 18.NOVEMBRI

Galvenā redaktore
Līga MUZIKANTE

Šā gada 18.novembri sagaidīsim ar dziļām mielēm. Varam paredzēt, kā pretlatviskā 4.maija režīma amatpersonas liekulīgi svinēs šos svētkus un apsveiks lētticīgo, piekrāpto tautu. Atšķirībā no PSRS gadiem mēs drikstam atklāti atzīmēt 1918.gada 18.novembra Latvijas Republikas dibināšanu, tomēr nekas cits būtiski nav mainījies.

Vēl aizvien okupantiem tiek maksātas pensijas. Okupantu pensionāri ir tie, kuri ienāca Latvijā, padzenot latviešus no dzīvokļiem un aizņemot darbavietas. Viņi saukāja latviešus par “fašistiem”, kas runā “suņu valodā”. Šī domāšana okupantiem nav mainījusies. Viņu bērni un mazbērni ir pārman-tojuši savu senču ideoloģiju un kā vispretīgākie paratizēni iekūņojušies latviešu tautas dzīves telpā. Tikai 15 procenti Latvijas ekonomikas pieder pašiem latviešiem. Līdz ar to latviešu tauta ir kā kārns slimnieks uz nāves gultas. Noziedzīgais, ar krāpšanas mahināciju palīdzību “legalizētais” 4.maija režīms ir nostiprinājies okupāciju, veicot mērķtiecīgu okupantu “naturalizācijas” un “integrācijas” plānu. Latviešu tautas bendes pat ir radījuši īpašu Integrācijas ministra posteni.

Saprātīsim, ka valdošais 4.maija režīms nav 18.novembra Latvijas Republikas turpinājums. 1918.gadā latviešu tauta ieguva brīvību, kuru tai atņēma 1940.gadā. Kamēr Latvijā mitinās okupanti un kamēr Krievija ir okupējusi Abreni, Latvija nav atguvusi savu brīvību, un latviešu tauta ir lemta bojāejai.

Sogad mēs varam uztvert 18.novembri tikai kā gatavošanos pēdējai cīņai par patiesi neatkarīgu Latviju bez okupantiem! Mūsu senči 1918.gadā ar savām asinīm nopelnīja brīvību, kuru neesam mācējuši nosargāt. Visas latviešu tautas paudzes – no simtgadīgajiem līdz zidaņiem – ir atbildīgas par savas nācijas dzīvības nosargāšanu. Mēs nedrīkstam glēvi atļaut kangariem iznīcināt un pazudināt mūsu tautu! Tādēļ nevis sentimentāli ar tortītēm un puķītēm iesim pie radniekiem, bet gan sacelsimies garā un beidzot saprātīsim, ka ar nebrīvi spēj samierināties tikai **verga dvēsele**. Kamēr latvieši nav panākuši deokupāciju, dekolonizāciju un deboļševizāciju, nekādus svētkus viņi nav pelnījuši! Svinēt Latvijas Proklamēšanas dienu pašreizējos okupācijas apstākļos bez vēlēšanās, lai okupanti aizvāktos, un bez drosmes piedalīties šā procesa veicināšanā ir vispretīgākā liekulība un nožēlojamākā nodevība. Lai katrs pats ieskatās sevi! Dievs redz un vērtē mūsu centienus un iekšējos dzeņulūs, neko viņam nenoslēpsim.

Ja latviešu tauta valdošajam krāpnieku un nodevēju režīmam atļaus īstenot savus sātāniskos plānus, tad lai vaino pati sevi. Ikviens, kurš nodos savas tautas ideālus ies bojā. Pavērosim pasaulē notiekošās katastrofas un valdošo izmisumu pēc tām. Tās ir tikai kādu grandiozu, jau simtiem gadu atpakaļ pareģotu Notikumu priekšvēstneses. Kāda gudra grāmata vēsta: “Senāk atvērās zeme un aprija nodevējus. Kas spēj iedomāties desmitkārt bargāko šodienas nodevēju likteni?! Vismazāk to saprot viņi paši. Ļauns liktenis! Parādība pieaug, un pazemes niknums rēc. (...) Kad doti brīdinājumi, ir vieglāk saskatīt notikumus. Jau kaut kas rodas, taču ļaužu pūļi nododas izpriecām. Jau nobriedusi eksplozija, bet cilvēki traucas uz zirgu skriešanās sacīkstēm. Arī senie pareģi zināja daudzas nomaņas, kas tagad ir skaidras vēsturniekiem. Taču laikabiedri prata visus tālredzīgos vienīgi nomētāt ar akmeņiem. Vai tā nenotiek arī tagad?”

Latviešiem vēl ir iespēja pierādīt uzticību brīvības idejai un apturēt nodevēju pazudinošos plānus, kuri var iznīcināt visu, kas saistīts ar vārdiem “Latvija” un “latvietis”. Šā gada 18.novembrim ir jāklūst par ikviena latvieša uzdrīkstēšanos sakopot gara spēkus, lai padzītu okupantus no Latvijas un atjaunotu 18.novembra Republiku! ♦

Anastasija Semjonova
Olga Šuvalova

MĒNESS KALENDĀRS

Apgādā “Vieda” izdotajā grāmatā **“Mēness kalendārs”** jūs uzzināsīt kā un kāpēc mūs ietekmē Mēness? Cik lielā mērā no Mēness ir atkarīga mūsu veselība, noskaņojums, uzvedība un emocijas, mūsu panākumi ikdienas darbā? Vai Mēness var kļūt par palīgu veselības, jaunības un skaistuma saglabāšanā? Kā, darbojoties dārzā vai savā virtuvē, sadzirdēt Mēness padomus? Kā noteikt, kādu programmu esam saņēmuši no Mēness kopš dzimšanas un cik lielā mērā no tās ir atkarīga karma un liktenis?

Šo un citas apgādā “Vieda” izdotās grāmatas visērtāk varat iegādāties Rēriha grāmatnīcās – Rīgā, Čaka ielā 26 un Čaka ielā 50; Grāmatu namā “Valters un Rapa” kā arī citās Latvijas grāmatnīcās.

KAS IR KRIMINĀLIE VAJĀTĀJI?

◀ 1. lpp.

Godīgi sakot, man tas liekas visai divaini, jo sanāk, ka galu galā nav iespējams uzzināt ne, par ko izdevējs ir apsūdzēts, ne arī, kam viņa teiktā patiesība ir “acis kodusi”!

Šubrovska nenosauca arī nevienu konkrētu speciālistu, kas ir izvērtējis grāmatu un pieņēmis lēmumu par kriminālvajāšanas uzsākšanu. Viņa minēja tikai to, ka “ekspertīze” tika iesaistīti speciālisti no Latvijas Universitātes Latviešu valodas institūta, Cilvēktiesību un etnisko studiju centra, kā arī speciālisti no Juridiskās fa-

kultātes. Tas vedināja uz atmiņām par apmēram pirms pusgada notikušo privāto sarunu ar Nilu Muižnieku (Cilvēktiesību un etnisko studiju centra vadītāju). Viņš izrādīja

“Jāsecina, ka mūsu tieslietu sistēmā indivīds tiek vērtēts augstāk par patiesību un veselo saprātu.”

neslēptu, ļaunu prieku, ka grāmatas dēļ varēšot “iesēdināt” Aivaru Gardu un atzinās, ka esot šīs grāmatas “eksperts”. Te nu gan jāsaka, ka “āzis par dārznieku ielikts”. Šis rietumu pakalpiņš ir iein-

teresēts aizstāvēt pederastus, tāpēc nemaz nedrīkstēja dot citu ekspertīzes slēdzienu. To zinot, varam tikai minēt, kas bija citi izslavētie “eksperti”!.. Un tad vairs arī nepārstēdz fakts, ka šādā “ekspertīzē” klāt nebija neviena normāli domājoša speciālista. Kāpēc netika pieaicināts, piemēram, seksapata-

logs Jānis Zālītis, kurš ir pierādījis, ka homoseksuālisma propaganda apdraud mūsu bērnu psihi attīstību?

Jāsecina, ka mūsu tieslietu sistēmā indivīds tiek vērtēts augstāk par patiesību un ve-

selo saprātu. Lēmums par to, vai uzrādīt apsūdzību Aivaram Gardam, ir jāpieņem desmit dienu laikā no krimināllietas iesniegšanas brīža. Tātad, atbilde tiks saņemta 14.novembrī. Cerēsim, ka prokuratūrā strādā pietiekami gudri, godprātīgi un nesamaitāti cilvēki. Jau gadsimtiem ilgi dažādi “eksperti” vajā un apkaunojoši cenšas notiesāt tos, kas pauž patiesību un valdošai kliķei netīkamas domas, nostājoties pret pastāvošo iekārtu un uzskatiem. ♦

PROTESTS PRET AMORALITĀTI

Mēs, latviešu sievietes, vēlamies jautāt un aicināt padomāt gan valsts vadītājus, gan drošības dienestu darbiniekus, gan skolotājus, zinātniekus, ārstus, kultūras darbiniekus un visus citus: vai normāls cilvēks ir tāds, kas **par normālām** uzskata **normālas** parādības, vai tāds, kas **par normālām** uzskata **ne-normālas** parādības?

Ikviens normāls cilvēks saprot, ka Dievs ir paredzējis seksuālās attiecības tikai starp vīrieti un sievieti, šim nolūkam izveidojot īpaši atšķirīgas ķermeņa uzbūves katram dzimumam. Šādi Dievs ir izprojektējis un noteicis dzimtas turpināšanās vienīgo iespēju. Par rūpēm, kuras tiks izrādītas topošajam bērniņam, Viņš pateicas ar baudas mirkli.

Bet ir arī tādi savā apziņā kropli cilvēki, kuri nespēj atšķirt vīrieti no sievietes un izjūt seksuālu tieksmi pēc sava dzimuma. Tādus mēs saucam par homoseksuālistiem. Ikviens normāls cilvēks saprot, ka homoseksuālisti ir nenormāli, slimi indivīdi. Nenormāli un savā apziņā slimi ir arī tādi cilvēki, kuri, paši būdami veselīgi seksuāli orientēti, tomēr akceptē homoseksuālismu kā normu.

Seksuālās attiecības vīrietim ar vīrieti medicīnā sauc par pederastiju, bet šo darbību veicējus – par pederastiem. Paši slimnieki – pederasti – šobrīd sevi nodevējuši par gejiem, tomēr tas lietas būtību nemaina. Tātad Kārlis Streips uz laikraksta “Rīgas Laiks” vāka savā paziņojumā: “Esmu gejs – latvietis”, citiem jau slimajiem un arī vēl tikai potenciāliem slimniekiem signalizē, ka viņš ir pederasts.

Kā zināms, pederastija izpaužas divējādi: vienai slimnieku kategorijai patīk “kultstīt mēslus citiem”, bet otram, ka “citi izkulsta mēslus viņiem pašiem”. Mums, sievietēm, nākas saukt lietas un parādības istajos vārdos, bez liekas izpušķošanas, jo redzam, ka sabiedrībā valda ļoti bīstama neizpratne un nepareizi ievirzīta iecietība. Ikvienam ir jāzina, kā patiesībā izpaužas smagā psihiskā novirze – homoseksuālisms –, kuru latviešu tautai spiež atzīt par veselīgu un nekaitīgu seksuālo orientāciju. Tikai uzzinot šīs perversijas patiesās izpausmes, nevienai tantīnai vairs negribēsies zvanīt uz Latvijas radio “Brīvo mikrofonu” un teikt: “Miļo, Kārlīti!” Proti,

vīrietim Dievs nav paredzējis orgānu, caur kuru ieņemt sevī otru vīrieti, tāpēc ar pederastiju sirgstošie to dara caur dibenu vai muti. Turklāt, kā to apliecina medicīniskā literatūra, parasti viena šādu slimnieku seksuālā akta laikā darbības tiek veiktas no ēdiena izvadišanas vietas – ēdiena ievadišanas vietā un otrādi. Protams, katrs normāls cilvēks izjutis riebumu un pretīgumu pret šādu perversiju un saprātis, ka tā ir viena no drausmīgākajām psihiskajām slimībām, kura pamazām inficē, saplosa un iznīcina slimnieka apziņu un ķermeni. Homoseksuālisms ir cilvēka godu un cieņu pazemojoša tieksme. Mums, veselajiem, ir steidzami jāmeklē veidi, kā ārstēt šos apziņas kroplus, nevis jāļauj viņiem garīgi pagrīpt vēl vairāk un šajā postā aizvilkt vēl nesaslīmušos.

Pavērojot pederastus, redzēsim, ka viņu kustībās, balsī, acīs un sejā izpaužas kaut kas neglīts un slimīgs. Ļoti bieži pederastu acīs ir izvalbītas, kustības kļuvušas nedabiskas, izturēšanās – perversa, attieksme pret normāli domājošajiem – naidīga, utt. Interesenti var uzmanīgi pavērot kāda zināma pederasta fizionomiju un izturēšanās veidu.

Līdzīgas degeneratīvas norises notiek arī ar lesbietēm

“Protams, katrs normāls cilvēks izjutis riebumu un pretīgumu pret šādu perversiju un saprātis, ka tā ir viena no drausmīgākajām psihiskajām slimībām, kura pamazām inficē, saplosa un iznīcina slimnieka apziņu un ķermeni.”

jeb tādām slimām sievietēm, kuras izjūt seksuālu iekāri pret otru sievieti. Lesbietes nereti kļūst izteikti vīrišķīgas, griežtākus matus, piekopj robustas manieres. Lesbietes, tāpat kā pederasti, vienmēr attaisno homoseksuālismu, mēģinot apkārtējiem iestāties, ka tā esot līdzvērtīga, mazliet netradicionāla seksuālā orientācija. Normāls cilvēks pat nespēj aizdomāties, ka lesbietes bez savām pašu rokām, kājām un mēles, ko slimnieces izmanto viena otrai erogēno zonu berzēšanai un citādai kairināšanai, ir radījušas pat īpašas “lesbiešu biksītes” ar piestiprinātu dzimumlocekļa imitāciju. Sakiet, vai šeit neizpaužas spilgta psihiska nenormālība? Patiešām kļūst nelabi, iedomājoties kāliu sievieti ar dzimumlocekli

priekšā! Bet šo slimnieču sagrūtā psihe izjūt tieksmi pēc šādām perversijām.

Saprātīsim, ka veselo cilvēku iekšējais protests, riebums un nelabums pret aprakstītajām homoseksuālajām izdarībām ir pareiza reakcija. Mēs aicinām

mūs, šīs vēstules autorus, nenosodīt par atklātību, jo esam uzdrošinājušies izstāstīt noklusēto. Ir jāsaprot, ka homoseksuālās attiecības ir pretdabiskas un uzskatāmi nenormālas. Lielākā problēma ir tā, ka retais zina, cik drausmīga ir šī slimība, kuru mums uzspiež pieņemt par normu.

Ja homoseksuālismu neārstē, tas degenerē indivīdu. To izprot, “pasaules varenie” jeb starptautiskā kapitāla pārvaldnieki ir panākuši, ka Rietumu antikulturā pederastija un lesbisms tiek atzīts par normālu ģenētisku īpatnību, kaut arī nevienas zinātnieks nav pierādījis, ka homoseksuālisms iedzimst ģēnos. Šie sātānisma ideoloģiju apguvušie “varenie” ļoti labi izprot, ka pārvaldīt un apkrāpt viņi spēs tikai deģenerātus. Tādēļ tie neapņemas laiku, lai iepotētu cilvēkus nepareizus priekšstatus un iznīcinātu veselīgu psihi. Šie “varenie” jeb zemes “saimnieki” rūpējas, lai tiktu sajaukta un pazudināta gan dzimumu jēga, gan arī izpratne par tautām un nācijām, tādējādi padarot cilvēkus par bezapziņīgām, perversām fizisku ķermeņu čaulām, bez pareizas izpratnes par Dieva kārtību un likumiem.

Apziņas graušana notiek ar propagandas palīdzību. Ja pe-

derastiem ļauj strādāt plašsaziņu līdzekļos un paust savus slimos uzskatus un apziņas murgus, pasniedzot tos kā normālus, veselīgus un modernus uzskatus, tad tā ir visaktīvākā un efektīvākā homoseksuālisma propaganda. Tiek ieskaidrots, ka slimnieki nav slimnieki, kuriem būtu jāārstējas slimnīcā, bet gan veseli, progresīvi domājoši indivīdi. Tādējādi bērniem un jauniešiem rodas priekšstats, ka kļūt par homoseksuālistu ir ne tikai nekaitīgi, bet pat ļoti lietderīgi un interesanti.

Pēdējā laikā daudzi vecāki un vecvecāki sūdzas, ka nesaprot, kas notiek ar viņu bērniem, – tie kļūst truli, izvīrtuši, nepatriotiski utt. Ne jau bērnos meklēsim galveno vainu, bet gan mūsos pašos! Mēs nedrīkstam pieļaut sātānisma propagandu. Psihiatrija atzīst, ka dezorientēt veselā cilvēka apziņu ir samērā viegli, ja to dara mērķtiecīgi.

Par to atbildīgi ir audzinātāji. Starp citu, šo pašu principu, tikai pretējā nolūkā, var veiksmīgi izmantot, pareizi orientējot homoseksuālus indivīdus. Tātad homoseksuālisms ir ārstējams! To ir apliecinājuši gan vēl neuzpirktie psihiatri un seksopatologi, gan arī īpašas kristīgās kustības pārstāvji, kuri savu enerģiju velta šīs sērgas apkarošanai.

Pasaules “varenie” pielieto ne tikai propagandas tehniku, bet cenšas apkarot arī normāli domājošo uzskatus. Palūkosimies, kā tas notiek Latvijā.

Nupat pret apgāda “Vieda” direktoru Aivaru Gardu ir uzsākta kriminālvajāšana par grāmatas “Homoseksuālisms – cilvēces negods un posts” izdošanu. Tātad krimināli vajās viņu un citus cilvēkus, kuri vēl spēj normālas parādības novērtēt kā normālas, bet nenormālas – kā nenormālas.

Piemīnēšanas vērts ir fakts, ka Latvijas radio regulāri ir atteicies sadarboties ar Aivara Gardas vadīto grāmatu apgādu “Vieda” tikai tāpēc, ka izdevniecība konsekventi pauž pret homoseksuālismu un okupāciju vērstas idejas. Šīs grāmatas priekšvārdā Aivars Garda Latvijas radio “saimnieku” Dzintri Kolātu pamatoti ir nosaucis par pederastu un civilokupantu kvēlu aizstāvi. Šis pašas nenormālās latviešu tautas čūlas aizstāv un cenšas padziļināt arī daudzi citi Radio mājas darbinieki un darbinieces.

KONKURSA DARBS

KURI MŪSU VALSTS POLITIĶI, ATTEIKDAMIES ATBRĪVOT LATVIJU NO OKUPANTIEM, IR KĻUVUŠI PAR LATVIEŠU TAUTAS UN VALSTS NODEVĒJIEM?

Sandis REINVALDS

Tas, ka Latvijā vel aizvien uzturas t.s. piektā kolonna un latvieši vel aizvien Latvijas lielākajās pilsētās ir minoritāte apliecina to, ka Trešā tautas atmoda bija politiska, bet ne nacionāla. Sekas tam ir tādas, ka t.s. 4.maija politiķis vel aizvien ir bez nacionālas stājas, pat vel vairāk – bez nopietnas vēlēšanās risināt tautas izdzīvošanas jautājumus un viņu darbību var definēt kā “nodevīgu” un tādu, kura īsteno ekonomisko genocīdu pret savu tautu – genocīdu kurš tieši izpaužas tautas negatīvajā demogrāfiskajā rādītājā. Savā būtībā 4.maija politiķu rīcība bieži daudz neatšķiras no rubiešu–jūrkāniešu ieplānotā genocīda pret latviešu tautu. Situāciju, manuprāt, būtiski varētu mainīt vienīgi nacionāla un politiski aktīva jaunā latviešu paaudze – kā apstiprinājumu tam, es šajā darbā citēju arī savu vēstuli pašreizējam ASV vēstniekam Latvijā – B.Karlsonam ar prasību pēc Latvijas dekolonizācijas.

4.maija politiķis – “latvijietis”, kam zudusi saite ar etnosu.

Vai 4. maija režīma politiķi ir pelnījuši apzīmējumu “latviešu tautas un valsts nodevējs”? Ja mēs sasaistām valsts vājo ekonomiku un tajā pašā laikā neskaitāmu “krievu pensionāru” un bijušo krievu militāristu barošanu no valsts budžeta var atbildēt – “jā”. Latviešu īpatsvaram būtu bijis pakāpeniski jāpietuvojas **75%** robežai, lai latviešu tauta izdzīvotu – tā tas arī būtu noticis, ja būtu bijusi attiecīga valsts vadītāju rīcība, un valdību turpat 12 gadus. nepārstāvētu t.s. tipiskais 4.maija politiķis “latvijietis”. “**Latvijietis**” jeb latviešvalodīgais ir tas, kam zudusi saite ar *etnosu*.” (Ābele, 2001, 23.lpp.) Vēsturnieks un rakstnieks Dr.Uldis Ģermanis tādus savukārt nosauca par *manķurkiem* – bezatmiņas un bezgribas vergiem, bet iebiedētu un bailīgu padomju tipa cilvēku ar iepotēto “bailu sindromu” par – *homo trepidus*.

4. maija režīma politiķi ignorē to, ka no aptuveni 800 000 krievu kolonistu lielākā daļa ir nelojāli Latvijas valstij un viņu integrēšana 1,5 miljonu latviešu vidē, piešķirot tiem pilsonību, nākotnē apdraud latviešu valodu un kultūru: “Tieši kultūras kopībai bija galvenā loma latviešu izdzīvošanā.” (Ābele, 2001, 9.lpp.) “Ilgstoša etnis kā mijiedarbība starp krievu etnosu un latviešu etnosu nevar nenovest pie latviešu *etno*sa iznīcināšanas.” (Ābele, 2001.)

Beidzamos desmit pēcatmodas gados nodevēgi “pret tautas lielāko daļu Latvijā tiek īstenots **genocīds**”. (A.Ābele, 2001) Tas nozīmē, ka “valda nevis tautas vara, bet naudas vara.” (Ābele, 2001, 119.lpp.) Tātad, nodevēgi tiek īstenots ekonomiskais genocīds, kurš norāda uz to, ka arī tiesiski Latvija vel ir vāji sakārtota. Līdzīgi nacionālpatriotam A.Ābelem izsakās arī Pilsoņu kongresa aktivists un rakstnieks J.Kučinskis – viņš uzskata, ka demokrātijas Latvijā vel nav un līdz ar to absolūts tautas vairākums dzīvo beztiesībā, nabadzībā, izmisumā un pilnīgā apātijā. “Faktiski jau desmito gadu pret Latvijas tautu tiek īstenots **genocīds**, ko apliecina arī demogrāfiskie rādītāji un jaunatnes vairākuma vēlme atstāt Latviju” (Kučinskis, 2001) Tomēr es uzskatu, ka mēs nekad nedrīkstam zaudēt ticību savai tautai, lai vai cik grūti mums klātos un piekritu nacionālpatriotam E.Bauzim, kurš savās apcerēs atkārtoti uzsver, ka tic tieši latviešu jaunai paaudzei, nevis “šīs dienas varenajiem, bet jaunatnei – Latviešu ciltij jaunajai. Jaunie iedestis un liks uzplaukt Tēvzemes patiesās brīvības rozei, labklājības sauleskokam.” (Bauzis, citēts 2002) Nacionālpatriota E.Bauža teikto spilgti apstiprina arī 2001.g. apgādā *Vieda* izdotā 72 eseju grāmata “Ne vienam mēs Latviju nedodam” ar tās dziļāko vadmotīvu – “*domāsim nacionāli!*”. Šī grāmata 10 mēnešus Latvijā bija visvairāk pirkta un to atkārtoti izdeva trijos laidienos.

Latviešu mentālā telpa un okupantu dzeguzēni Latvijā

Okupants {fr: occupant, lat. occupans (occupantis)} – tas (valsts, persona), kas īsteno okupāciju vai piedalās okupācijas īstenošanā. 4.maija valsts nav leģitīms 18.novembra Latvijas turpinājums, un krievu okupanti Latvijā uzturas nelikumīgi. “Tā bija metropolēm raksturīga svešu teritoriju sagrābšana un nostiprināšanās tajās uz mūžīgiem laikiem.” (Ābele, 2001, 46.lpp.)

Pārāk daudz “naturalizētie jaunie pilsoņi” ieguva balsu 2002.gada vēlēšanās 8.Saeimā – politisko organizāciju apvienība “Par cilvēka tiesībām vienotā Latvijā” (PCTVL) kurā vairāk nekā 80% no šīs apvienotās kopības ir sveštautietīši, ar 187 564 balsīm Saeimā ieguva **25** vietas. Redzam, ka tas pa daļai atbilst cittautiešu proporcijai Latvijas pavalstnieku vidū un par šo procesu var teikt – “Gļēvi viņš (latvietis – S.R.) sveštautietiešiem atdod vienu pozīciju pēc otras.” (Ābele, 2001, 98.lpp.) (Valmieras rajonā gan viņiem tikai pieticīgie – 3,89%) Ne vienam vien latvietim nodrebēja sirds uzziņot, ka 8.Saeimas vēlēšanās PCTVL ar 25 balsīm, tikai par 1 vietu atpaliek no uzvarētājiem – labēji centriskā *Jaunā laika*. Tas nozīmē, ka PCTVL deputāti var brīvi ietikt valsts oficiālajās struktūrās un ja vajadzīgs, nodot informāciju arī Krievijas slepeno dienestu tiklam.

Ja nākotnē netiks apturēta t.s. integrācija un naturalizācija jau 9-tās, 10-tās Saeimas laikā var piepildīties tas, par ko raksta nacionālpatriots D.Svilis – 1940.g. demokrātijā tika iznīcināta, desmitiem tūkstoši tika izsūtīti un nomērdēti badā Krievijas koncentrācijas nometnēs, bet Padomju Savienības izraisītais izdotā 72 eseju grāmata “Ne vienam mēs Latviju nedodam” ar tās dziļāko vadmotīvu – “*domāsim nacionāli!*”. Šī grāmata 10 mēnešus Latvijā bija visvairāk pirkta un to atkārtoti izdeva trijos laidienos.

Nacionālpatriots D.Svilis domā ka, ja Rubiks tagad nāktu pie varas, sāktos tas, kas notika 1940.g. Ž.Spures, B.Latkovska un A.Kirchenšteina va-

dībā, Višinska un Derevjanska aizbildniecībā, proti, “ārprātīgs **genocīds** pret latviešiem.” (Svilis, 2002) Alfrēds Rubiks noteikti īstenotu savas partijas kongresā pieņemto rezolūciju “Par kardinālu attiecību uzlabošanu ar Krieviju”. “Protams uz visiem laikiem aizmirstot par okupāciju un **genocīdu** pret latviešiem.” (Svilis, 2002) Vai mēs vēlamies to, ka mūsu tautu atkal aizved lopu vagonos?

Trešās Atmodas sākumā tiecējām, ka kopīgiem spēkiem veiksim dekolonizāciju un izmetīsim, okupantu dzeguzēnus no savas ligzdas, un ka beidzot latvieši savā tēvzemē kļūs bagātāki par kolonistiem, tomēr tā nenotika un vel aizvien “viņa (latvieša – **S.R.**) ligzda jeb mentālā telpa ir izpostīta.” (Ābele, 2001, 98.lpp.) To apstiprina kaut vai tāds fakts, ka pašlaik okupantu rīcībā vel varētu būt apdzīvojamā platība par **2 176 000,000** latiem. (skatīt DDD. Nr.4)

Ikvienam latvietim ir jāuzsver tas, ka “visi īpašumi, kas atrodas Latvijas teritorijā, pēc savas būtības ir nacionāli un pieder latviešu tautai.” (Muzikante, 2001, 63.lpp.) Tāpēc pretruna ir tā, ka latvieši dzīvo saspīesti un “joprojām ir upurtautas statusā – nabadzīgi mitinās bēniņos, pagrabos un citos cilvēka cieņas pazemojošos ūkos, ko absurdi dēvē par dzīvokļiem (...) un latviešu lielākā daļa – **43%**, okupantu izspīesti no pilsētām, cīnās par savu izdzīvošanu laukos.” (Freiberga, 2002)

Krievvalodīgo kolonistu kopskaits Latvijā ir aptuveni **800 000** cilvēku, un tiem 688 000 dzīvo pilsētās un 112 000 laukos, tāpēc nepārprotami ir nepieciešama **valstiska** Dekolonizācijas programma – “Latvija no netaisnības ir jāattīra ar likuma spēku – dzeguzēni ir jāizmet laukā no mūsu putnēnu ligzdas.” (Muzikante, 2001, 63.lpp.) ♦

Turpinājumu lasiet laikraksta nākamajā numurā

devušas atklāti vajāt Aivaru Gardu. Mums gan liekas uzjautrinoši vērot, kādu stulbumu izrāda vajāšanas iniciatori. Viņi vērsas pret cilvēku, kurš pasaka, ka viņu pašu valdošā režīma akceptētā pederastijas un okupācijas seku nostiprināšanas aizstāvis ir un paliek pederastijas un okupācijas seku nostiprināšanas aizstāvis. Par ko tad viņi īsti vajā šo cilvēku?

Mēs izsakām sašutumu valdošajam režīmam par nepiedienīgo uzvedību netikumības uzspiešanā latviešu tautai un godīga latviešu tautas dēla un likumīga pavalstnieka tvrstīšanā!

Līga MUZIKANTE
Liene APINE
Ilze LIEPA
Līga KRIEVIŅA
Steidzīte FREIBERGA
Ārija KAZAKA
Vita NIKITINA
Maija REDELE
Dagnija APINE

un vēl citas latviešu sievietes

VIENOTĪBA

Steidzīte FREIBERGA

Viens otrs “nopietns patriots” (piemēram, laikraksta “Latvietis Latvijā” 43 numurā) tagad ar pilnu krūti nēmas pamācīt, kritizēt, norādīt “neprašām” uz apvienošanās nepieciešamību. Esot, lūk, kāda roka, “kas neļaujot nacionāļiem tikt kopā un, ka tieši tādēļ nu esam grāvi...” Pamēgināsim paskatīties, kā viss ir patiesībā.

Neviens saprātīgi domājošais, protams, neapstrīdēs, ka visa pamatā ir **vienotība**. Bet skaidrs ir arī tas, ka apvienoties var tikai uz principiem – uz vieniem ideāliem.

Latvijas Nacionālā fronte, kas ir visu nacionālpatriotisko spēku apvienotāja, aicina latviešu tautu apvienoties ap Latvijas dekolonizācijas, deokupācijas, deboļševizācijas ideju. Ja visas tā saucamās “nacionālās” partijas, apvienības un citi formējumi atbalstītu LNF paustās idejas, tad visi šie spēki tagad būtu kopā. Bet tā tas, diemžēl, nav noticis. Partijas, izņemot “Latviešu partiju” un “Mūsu zemi”, negrib dekolonizāciju, bet atbalsta noziedzīgo okupantu integrēšanu latviešu tautā, tātad, auksto genocīdu pret savu tautu. Tad uz kādiem gan principiem te lai apvienojas?

Ja vienā telpā salaistu suni kopā ar kaķi, lai pasargātu mītni no zagļa, nav grūti iedomāties kāds būtu rezultāts... Tāpat ir ar to “slotu”, kura minēta “Latvietis Latvijā” rakstā par nacionāļu nespēju apvienoties. Ja sasiesim kopā dažādas struktūras zarus, par to pārlašanu nezinu, bet šāda slotā diez vai būs spējīga pienācīgi kalpo savam mērķim.

Šajā rakstīnā izskanēja arī pamācības, ka vārdu “dekolonizācija” nav vajadzējis ņemt mutē līdz nokļūšanai tribīnē. Tā it kā būtu gudra stratēģija. Vispirms esot vajadzējis apsolt cilvēkiem maizi, noliekot priekšā labklājības modeli, kā to darīja citi pretendenti uz Saeimu.

Te nu jāsaka: pirmkārt, – LNF, manuprāt, tāpēc jau arī ir LNF, ka tā atklāti un drosmīgi seko saviem ideāliem, vedot tautu uz mērķi – uz brīvību. Uz cildenu mērķi ejošie nelienu zagļi pa krūmiem. Tā nebūs stratēģija, bet gan mazdūšība, un Augstākā palīdzība tādā gadījumā no mums novērsīsies. Latviešiem ir jāpamostas no letargiskā miega un jāsaprot, ka tautas posts un nabadzība slēpjas okupantu klātbūtnē. Un – otrkārt, ikviens, kurš lasīja LNF laikrakstu “DDD” un iepazinās ar Latviešu partijas programmu, taču atceras, ka ļoti daudz tika skaidrots tas, ka savu materiālo labklājību uzlabosim tikai pēc okupantu aizbraukšanas. Mēs neveidosim labklājības modeli okupantiem. Gan studenta un skolotāja, gan strādnieka un mediķa, gan zemnieka un pensionāra problēmas atrisināsies tikai tad, kad saimniektauta būs atguvusi tiesības savā zemē. Pat ar skaitļiem tikām iepazīstināti. Piemēram, pensionāriem pēc okupantu aizbraukšanas valsts varēs palielināt pensijas par apmēram 42 latiem. Tātad, izlasisim vēlreiz attiecīgos materiālus, saliksīm visu pa vietām un padomāsim ar veselo saprātu. Neapvainosim necienīgi un nepamatoti latviešu patriotus. Nezinu par citiem, bet, ja Latvijas Nacionālās frontes vadītājam un Latviešu partijas līderim Aivaram Gardas kungam kāds grib adresēt “provokāciju”, “nodevību”, “savtīgas intereses”, tad jāsaka, ka tāds cilvēks ir vienkārši **traks**. Nezinu nevienu, kurš vēl pašai izdzīgāk būtu ziedojis savu darbu un līdzekļus tautas labā, tādēļ visu cieņu Aivaram Gardam!

Ja tomēr gribam meklēt vaininiekus, tad vērsīsimies paši pie sevis. Varbūt neesam darbojušies ar maksimālu atdevi, lai pieceltu savus snaudošos tautiešus. Bet varbūt esam reizēm pametuši visam ar roku, gluži kā cīņai ar vējdzirnavām, un ļāvušies pesimismam?

Cīņa ir grūta, to taču mēs apzināmies. Mūsu aizejošā paaudze var arī nepiedzīvot izcīnītās brīvības vējus. Bet neko darīt – arī meža stādītājs taču sava darba augļus nebauda –, bet vai tāpēc mums nav mežu?

Mūsu sentēvi atdeva dzīvības par savu Tēviju, un tāpēc šodien vēl ir latviešu tauta. Papūlēsīsimies neapkaunot viņu piemīni, krītot cits citam pie “dziesmas”.

Varbūt tieši ienaidnieks cenšas “sarīdīt” patriotus citu pret citu ar viltus apvienošanās jājamzirdziņu, lai iznīcinātu nevienīgā mistrojumā pašu galveno – dekolonizācijas ideju, un padarītu neiespējamu patieso Vienotību.

Mūsu pagātnes varoņi, atšķirībā no mums, nemeklēja variantus, kā saudzīgāk, “kādam” pieņemamāk, apieties ar ienaidnieku, bet visi kā viens saprata, ka uzbrucējs ir jāpadzen un jāatbrīvo Tēvzeme. Uz šo principu tad arī balstījās viņu vienotība.

Mūsu acu priekšā viens “dedzīgs patriots” jau ir kritis no saviem “augstumiem” – tuvāk okupantu zābakam. Raiņa Dzintara agrākais uzspēlētājs “patriotisms” ir ieņēmis savu īsto vietu pelēkajā masā. Lai Dievs viņam ir žēlīgs!

Būsim uzmanīgi! Akli neticēsim nekam šajā noziedzīgajā visaptverošajā sistēmā, bet analizēsim visu ar savu veselo saprātu. Cilvēkus vērtēsim pēc darbiem un ienaidnieku niknuma. Neaizmirsīsim Esības pamatus, un cīnīsimies par **patiesu Vienotību**, jo tā mums ir nepieciešama cīņā pret tumsu.

Būsim modri un nenoliksīm “ieročus”! Celsimies garā! ♦

Par dažu radio divu, piemēram, Streipa producentes Loretas Bērziņas apziņas divainībā, kas izpaužas aizrautīgā pederastijas, lesbisma un okupācijas aizstāvēšanā, izlasisit grāmatas “Homoseksuālisms – cilvēces negods un posts” priekšvārdā. Šī visa kompānija ar Kolātu priekšgalā nenormālas parādības pataisa par normālām tieši tā, kā to pieprasa pasaules “varenais saimnieks”. Tādēļ lai katrs pats izdara secinājumus! Tie Latvijas Radio darbinieki (vai darbinieces), kuri jūtas aizvainoti (vai aizvainotas) par minētajā grāmatā izteikto patiesību, lai vaino paši sevi. Mēs nespējam un nemaz nedrīkstam vienaldzīgi noskatīties, kā mūsu bērniem ar radio palīdzību tiek sagrozīta domāšana. Šo sātanistu diktēto darbu veic tie, kuri paši aizstāv nenormālas parādības, proti, civilokupantu integrēšanu latviešu tautā un

homoseksuālisma legalizēšanu. Tāpēc šādiem propagandētājiem nav uz mums jāpavainojas par viņiem atklāti izteikto darbības novērtējumu, bet gan jābūt atbildīgiem par savu amorālo viedokli, kā rezultātā tiek veikta nepareiza un sabiedrībai kaitīga darbība.

Pareizi rakstīja “Jaunās Avīzes” slavenais žurnālists JJ.Treibērziņš un “Lauku Avīzes” korespondents Egils Līcītis uzsverot, ka Kolātam jau vismazāk būtu jāuztraucas par grāmatā “Homoseksuālisms – cilvēces negods un posts” rakstīto, jo pie pastāvīvo nenormālu un perversiju atzišanas politikas, viņam drīzāk jājūtas lepnam, ka Aivars Garda visiem ir pateicis, ka tāda augsta valsts amatpersona, kāds ir Dzintris Kolāts, atbalsta homoseksuālismu. Tas taču nozīmē, ka Kolāts veic prezidentei un citiem “saimnieka” pakalpiņiem tīkamam darbu un attiecīgi saņems par to labu atalgojumu.

Bet kāpēc Kolāts ir apvainojies? Drīzāk jau “varenajiem” vajadzēja pateikt paldies Aivaram Gardam par Kolāta izcelšanu “saulītē”, aprakstot, cik ļoti Radio šefs cenšas veikt 4. maija jeb kangaru-pederastu režīmam tikamos darbus.

Bet, ja Kolāts tomēr neatbalsta šā režīma balstus, tad kāpēc viņš to ar saviem darbiem vēl nav pierādījis? Visa viņa darbošanās Latvijas radio liecina par atbalstu okupantu palikšanai Latvijā un kangaru vēlmei iznīcināt latviešu tautu. Tieši tāpat Kolātam patik arī pederastijas propaganda, jo Streips vēl aizvien nav padzīts no darba. Turklāt 2002. gada 22. janvāra radoraidījumā “Rīta rosme” Kolāts ar sev līdzīgajiem tiksmi un atklāti aizstāvēja un slavināja homoseksuālismu.

Tas, ka Aivars Garda tiek krimināli vajāts liecina, ka viņš veic vispasaules mafijai bīstamu darbu. Kriminālvajāšana šajā gadījumā ir jāsaprot pareizi: kriminālās aprindas ir uz-

KONKURSA DARBS

KURI MŪSU VALSTS POLITIĶI, ATTEIKDAMIES ATBRĪVOT LATVIJU NO OKUPANTIEM, IR KĻUVUŠI PAR LATVIEŠU TAUTAS UN VALSTS NODEVĒJIEM?

Ainis SPROČIS

Jēkabpīlī

Vairākas tā saucamās nacionālās organizācijas 90-to gadu sākumā sevi pieteica ar 3D formulu: deokupācija, dekolonizācija un deboļševizācija. Daudzi arī tam naivi noticeja, bet kā rādīja laiks, tad tie bija tikai pirmsvēlēšanu saukļi bez reāla seguma. Laikam jau mūsu politiķi ir pārāk glēvi, lai likvidētu okupāciju ar visām no tās izrietošajām sekām. Cik ilgi vēl cietīsim šo salašņu pīrgāšanos mūsu TĒVZEMĒ? Kad beigsies šis murgs? Re, mūsu tautas kalpi jau ir aizgājuši tiktāl, ka vēlas panākt, lai pašes netiktu rakstīta tautība. Vai tiešām jūs tik ļoti kaunaties no tā, ka esat latvieši? Ja tā, tad jums nekavējoties jānoliek savi mandāti.

Cik ilgi var diskutēt par valsts valodas zināšanu nepieciešamību? Reiz par visām reizēm taču šiem “tūristiem” ir jāatgriežas savā tēvzemē. Kādas šeit var būt runas par cilvēktiesībām? Vai tad, kad notika latviešu (ne tikai) deportācijas, kāds vispār uzdrīkstējās ieminēties par šīm tiesībām? Lielākā daļa okupantu atklāti nicina Latviju, bet mūsu Prezidentē izliekas to neredzam. Vai tad Prezidente nezina, kādā veidā šis aziātu ordas ieradās mūsu TĒVZEMĒ? Vai vispār ir iespējams aizmirst šīs zvērības, ko pastrādāja šie monstri? Kā var aizmirst izvarotās sirmgalves, noslepkavotās jaunekļus un nodedzinātās ēkas? Kā? Es to nespēju un nespēju nekad. Cilvēkam, kurš nezina vai negrib zināt savas TĒVZEMES vēsturi nav un nebūs nākotnes.

Prezidente jau labu laiku atpakaļ ir sapratusi to, ka noturēties tur, kur patreiz viņa ir, iespējams, tikai kārtīgi “saziņepējoties”. Ar nasku steigu Vaira Viķe-Freiberga apguva krievu valodu... laikam jau – lai spētu izprast “suligos” šīs tautas lamuvārdus, kur vārds “māte” tiek gānīts katrā teikumā. Katram latvietim, arī man, vārds “māte” asociējas ar mīlestības un labestības simbolu, bet krievu tautai laikam ar ko citu. Vai tiešām mūsu Prezidentes apziņa ir tiktāl “izvarota”, ka profilakses nolūkos būtu nepieciešams apmeklēt trako namu? Vai tiešām tiesībsargājošās iestādes Latvijā nespēj vērsties pret krievu avižu žurnālistiem, kas ir vislielākie starpnacionālā naida kurinātāji? Cik ilgi mēs ļausim krievu šovinistiem izplatīt šos klajos melus? Zēl, ka starp mums – latviešiem ir arī “sūdabralī”. Tiešām, zēl. Savas muguras liec tādi “latvieši” kā: N.Muižnieks, K.Streips, O.Brūvers, I.Godmanis, A.Gorbunovs u.c.

Vai tiešām krievi nespaprot to, ka viņu tēvzeme ir Krievija, bet mana – Latvija? Viņu atrašanās šeit ir nevēlama, latviešu tautai kaitnieciska un sabiedrības veselās daļas apziņu graužoša. Jūs, okupanti, esat klaidoņi un nekas vairāk, kuri kļīst apkārt pa pasauli, labākus medību laukus meklējami. Jums nekas nav svēts.... pat māte ne. Vai jums nav kauna parazitēt uz manas tautas rēķina? Tas, ka mūsu politiķi ir tik glēvi, nekādā ziņā nemazina manu pašpārliecību, ka jūs tiksiet (ceru,

ka nevardarbīgā veidā) repatriēti uz “varen plašo”. Jums tiek dota iespēja labprātīgi doties uz savu tēvzemi, celt tās labklājību, stiprināt tās tautsaimniecības nozares un cilvēku resursus, jo pašreiz jūs “matuška” ir dziļā purvā. Tikai ar jūsu (Latvijai nevēlamo civilokupantu) palīdzību iespējams sakārtot dzimtenes āres. Tikai jūs, pielietojot veselo saprātu (ja jums tāds vēl ir), kopā ar tur dzīvojošajiem tautiešiem, spēsit pārvarēt šo krīzi un nostatīt valsti uz pareizā ceļa. Jā, starp latviešiem ir kangari (tie ir visās tautās)... taču jums (okupanti) vienlīdz neizdosies legalizēt okupāciju. Mēs, latvieši, esam ar mieru pat izveidot speciālu

“Latvietis nav un nevar būt runcis Leopolds, kas to vien tik spēj kā pateikt – “davaite žitj družna”. Draudzība starp latviešu un krievu tautām ir iespējama tikai tad, kad katra dzīvos savā Tēvzemē. Tikai tad.”

fondu, kurā saziedotie līdzekļi tiktu izlietoti jūsu nogādāšanai mājās. Cik ilgi var blāndīties svešatnē? **Mājās!** – Vai tas neskan jauki? Vai tiešām jūs neilgojaties pēc mājām? Paradokss, bet lai cik slikti krievvalodīgajiem būtu Latvijā, viņi neparko nevēlas braukt prom... Jums ir jāsaprot tas, ka jūsu mājas ir tur aiz Zilupes biezajiem mežiem, bet manas te. Latvietis nav un nevar būt runcis Leopolds, kas to vien tik spēj kā pateikt – “davaite žitj družna”. Draudzība starp latviešu un krievu tautām ir iespējama tikai tad, kad katra dzīvos savā Tēvzemē. Tikai tad.

Sen jau dokumentāli ir pierādīts un vēsturiski nav apgāzams fakts, ka 1940. gadā Latviju okupēja un tā vardarbīgi tika iekļauta asiņainajā impērijā. Mūs “piesmēja” gan Teherānā, gan Jaltā, gan arī Postdamā. Arī pašreiz mūsu valsts politiķi turpina ņirgāties par latviešu tautu. Lai arī tika pieņemta pašmāju deklarācija par okupāciju, tā tiek noklusēta ārvalstu vizītēs. Līdz pat šim brīdim Latvija nav deokupēta un no Latvijas nav izvākti okupētājvalsts pilsoņi. Kāpēc? Kam tas ir izdevīgi? Protams, ka valdošajai kļīķei.

Kāpēc netiek pildīta Ženēvas 1949. gada konvencija? Mums ir pilnīgas tiesības prasīt Latvijas deokupāciju, un mēs, latvieši, to arī nemitīgi darīsim. Grūti iedomāties, kā varētu izskatīties šī brīvprātīgā okupantu un viņu pēcteču aizbraukšana. To būs grūti panākt, bet es ticu, ka kopējiem spēkiem mēs to panāksim. Drīz, drīz nāks tas laiks, kad latvieši modīsies no dziļā “ziemas miega” un trieks šos mošķus uz elli. Nekur citur pasaulē nav tāda paradoksa, ka puse valsts iedzīvotāju būtu okupētājvalsts ievazātie “laimes meklētāji”. Mums ir jāizkļēdza sava sāpe un netaisnība skaļi, lai dzird visa plašā pasaule, kas ir līdzvainīga mūsu valsts okupācijai. Mēs vienkārt šis vairs nedrīkstam klusēt!

Lai nu kā, bet kolonizācija joprojām turpinās – to īsteno mūsu politiķi, kas latviešu

tautai uzspiež naturalizēt un integrēt šo neliešu baru. Ir taču jāsaprot, ka šis valsts politiskais kurss ir vissmagākais noziegums pret latviešu tautu. Tā īstenotāji ir noziedznieki, kas nekavējoties būtu jāsaliek būros, aiz restēm. Šim noziegumam nav un nevar būt noilguma. Deokupācijas, dekolonizācijas veikšanai ir nepieciešams speciāls likums, kas būtu jāpieņem Saeimai. Mums nekavējoties ir jāpieprasā Saeimai izstrādāt šo likumu. Vilcināties vairs nedrīkst. Tas, ka Vaira Viķe-Freiberga šo likumu neizstrādās, nu ir skaidrs. Prezidente ar saviem galma ākstiem man atgādina “sparģu sūdu mušu lidojumu, kas cenšas pēc iespējas ātrāk uzsēsties uz šī jaunizceptā veidojuma”. Viņa pat uzdrošinās pieprasīt mikstināt valsts valodas likumu,

lai okupantiem būtu vieglāk nākt pie varas. Prezidentes kundze, kā jūs, tiekoties Austrijā ar V.Putinu uzdrošinājāties apgalvot, ka Latvijai nav nekādu pretenziju pret Krieviju? Kas jūs, “Veras tant”, ir pilnvarojis izteikt šādu apgalvojumu? Kad Krievija mums atdos Abreni, Punduru staciju, kad izmaksās kompensāciju (lai gan šo postu vispār nav iespējams izvērtēt naudas līdzekļos) par nodarītajiem zaudējumiem? Kad mēs sagaidīsim publisku atvainošanos no krievu tautas? Un tā ir tikai maza daļa, par ko mums ir jārunā ar Krieviju, un katru izdevīgu brīdi tas ir jāatgādina arī ārvalstu vizītēs, tiekoties ar augsta ranga amatpersonām. Kam jūs kalpojat, Prezidentes kundze? Vai tik jūs neesat globalizācijas surrogātisko ideju pārņēmta marionete, kas izdabā “izredzēto” pasaules idejām. Cik ilgi jūs klanīsieties? Visiem taču ir saprotams kālab jūs tik kvēli aizstāvat okupantu intereses..., jūs taču kā mazu bērnu pie rokas Saeimā ievada čekists Bojārs. Un nu laikam ir pienācis tas brīdis, kad jums ir jāatdod “parāds”. Cik ilgi jūs spēsit latviešiem splaut sejā? Cik? Kā var deputātu kandidāts nezināt valsts valodu? Kā? Kā jūs varat salīdzināt latviešus ar suni un latviešu valodu ar suņa asti? Jūs laikam domājat, ka latviešu nacionālais pašlepnums ir miris, vēl tikai jāiznīcina latviešu valoda un lieta būs darīta. Nē, jūs maldāties. Latviešos ir un būs tautiskuma apziņa un nevienam mums nespēs to atņemt!

Brauciet prom, Vaira Viķe-Freiberga! Jo ātrāk, jo labāk! Visas šīs jūsu daudzīnātās Rietumu “vērtības” ir “sātana caurejas” rezultāta sekas, kas izplatīties samaitāja Rietumu pasauli. Es nevēlos, lai latvijā dainas tiktu izkropļotas. Nevēlos, lai tiktu aizmirstas mūsu senču paražas un tikumi. To, kas notiek, ja palaiž “vaļīgāk grožus”, mēs ļoti labi redzējām pēc 8. Saeimas vēlēšanu rezultātu apkopojuma, kad apvienība PCTVL (par šīs

apvienības darbību man nekas nav sakāms, jo tāpat jau visiem ir skaidrs viņu politiskais kurss. Viņi ir nelieši, kuri nekavējoties ir jāizolē no mūsu sabiedrības) saņēma otro lielāko balsu skaitu. Tie, lūk, ir mūsu jaunie pilsoņi (aldermanieši), kurus kā Lieldienu olas pārkrāso E.Aldermanes “kantoris”. Lai nu kā, bet ciņa par latvisku Latviju nebeidzas līdz ar vēlēšanām – tā turpinās un turpināsies, kamēr vien pukst manu un man līdzīgi domājošu tautiešu sirds.

Līdzko mēs panāksim deokupāciju, mums visiem būs vieglāk elpot, jo būsīm atbrīvojošies no žņauga, kas mūsu mocīja jau vairākus gadu desmitus. Atbrīvosies dzīvokļi, kur izmitināt maznodrošinātos, parādīsies jaunas darbavietas, latviešu tautai nebūs okupantiem jāapmaksā pensijas, medicīnas pakalpojumi un arī citas sociālās garantijas. Noteikti samazināsies noziedzības līmenis Latvijā, jo tieši okupantu lielākā daļa ir tie, kas spēlē “gailišus” nebrīvē.

Mūsu politiskajās aprindās darbojas lieli nejēgas, kas nesaprot to, ka kolonizētājvalstis nekad nav atkāpušās un neatkāpsies no saviem tumsonības centieniem. Nekas jau nav mainījies... ja nu vienīgi tas, ka mūsu valsts liktenis tagad tiek lemts Vašingtonā, Briselē un Maskavā. Mūsu Prezidente un “Saeimas klauni” “uzšķauda” pašu pieņemtajām rezolūcijām un konvencijām kolonizācijas apkaršanas jautājumos. Viņu darbība valsts pārvaldē man atgādina mazu bērnu rotaļas smilšu kastē. Vienīgā atšķirība varbūt ir tikai tā, ka politiskajās aprindās nav pie-

ņemts slāpināt biksītēs. Bet varbūt es kļūdos?

Skumji ir raudzīties uz TB/LNNK darbību, kas sevi vienmēr uzsvēruši kā latviešu interešu aizstāvi. Bļaut jau jūs protat, bet ar darbiņiem kā nesokas, tā nesokas. Lielā daļa no šīs partijas deputātiem ir nekas vairāk kā “politiskās prostitūtas”. Varbūt šīs partijas rindās ir arī kādreizējie nacionālo interešu aizstāvoši deputāti (P.Lāce, J.Dobelis), bet arī no viņu darbības es gaidīju daudz vairāk.

Zēl, ka tādām īsteni nacionālām partijām kā “Latviešu Partiju” un “Mūsu Zeme” neizdevās apvienoties no pārvarēt šo 5% barjeru. Liekas divaini un pat neticami, ka šīs partijas savākušas tik maz balsu. Manuprāt, šīs partijas ir “piečakarētas”, jo nevar būt, ka tik maz balsis ir atdotas par šiem politiskajiem spēkiem. Tikai šīs partijas spētu uzsākt nekavējošu okupācijas seku novēršanu, kam par pamatu būtu visu ilgstošo “ciemīņu” izraidīšana uz savām mājām. Tikai šīs partijas rūpējas par latviešu izdzīvošanu. Tikai šīs partijas ir spējīgas panākt starptautisku okupācijas fakta atzīšanu. Tās cīnās pret iestāšanos ES, kurā iestātos mums atpakaļceļa vairs nebūs. Tas ir ceļš uz nekuriem. Tas ir ceļš, pa kuru dodoties, nevienam neatgriežas, jo ir lemts iznīcība.

Liels prieks par to, ka LC ir izmests vēstures mēslainē. Viņu darbībā es saskatīju genocīdu pret latviešu tautu. Tādu laupīšanu, kādu veica LC čeklie darboņi, es pat vislaunākajos murgos nespētu iedomāties. Šī ir tipiska ekskomu-

nistu partija, kuras partijas biedri ir A.Gorbunovs, I.Bērziņš, V.Birkavs, A.Panteļejevs, I.Godmanis u.c. Daudziem no viņiem, kas agrāk leca “kazačoku”, tagad dejo “Sudmalīņas”. Tas, ka šīs partijas darbība ir Latvijas valstij graužoša, skaidrs pat Kolam gumijas zābakos Zilupes mežos. Šīs partijas rindās ir gan alkoholiķi, gan pederasti, gan arī citu negāciju piekopēji. Šī ir īsta izsaimniekotāju partija. Viegla smiltis LC!

Ceru, ka mēs spēsim rast spēkus, un vienosimies kopējam mērķim – latviskai Latvijai! Panāksim deokupāciju, dekolonizāciju, sakārtosim tautsaimniecību un stiprināsim jaunatnē tautiskumu. Mīlēsim un kopsim senču tradīcijas un tikumus! Ja kāds ir spējīgs mani nodēvēt par rasistu, rusofobu, ksenofobu vai antisemitistu, mani uzreiz māc šaubas – vai tik pēc šā cilvēka neraud psihiatriskās slimnīcas medicīnas personāls? Katram latvietim ir jābūt nacionāli radikālam, jo tikai tā ir iespējams izjust saikni ar savu tautu. Mēs nedrīkstam darboties pēc mankurta principa – kur labi, tur tēvzeme. Mums ir jākopj sava pašcieņa un pašlepnums, mēs nedrīkstam uzstāt citu tautu perversās izpausmes. Mums mūsu senči ir atstājuši ilgus gadus kopto tautas gara mantojumu, kuru jākopj un jānodod no paaudzes paaudzē. Būsim garā stipri un nelokāmi! Celsim savu gaismas pili tādu, kādu to vēlējas redzēt mūsu senči. Nepievilsm viņu sapņus un cerību! Latvieti – mosties! Cīņa vēl nav galā! ❖

KĀDA IR LĒTTICĪBAS CENA?

◀ 1. lpp.

Īpatnēji ir tas, ka daudzi sadzīves priekšmeti un sevišķi pārtika, restorānos ēdieni maksā gandrīz tikpat cik iepriekš, tikai jāņem vērā, ka naudas apmaiņa notika *viens* pret *divi*. Pagājušajā nedēļā biju Vācijā un pirms atgriešanās Latvijā pusdienojām vienā Berlīnes restorānā. Mencas fileja tur maksāja 17 *eiro*. Pirms naudas reformas tādu pašu mencas fileju varēja dabūt par 17 markām.

– **Tātad, Vācijā viss kļūvis divreiz dārgāks.**
– Nevar teikt, ka viss, bet dzīves sadārdzināšanās tendence ir ļoti spēcīga. Vairumā produktu cenas ir tādas pašas – cipari ir tie paši, tikai naudas vienība mainījusies. Tas uz cilvēkiem atstāj negatīvu, kaitinošu un pat drūmu iespaidu. Cilvēki naudas maiņu ļoti kritizē un ir ar to nemierā.

– **Vai esat dzirdējis kādas sarunas par to, ka vajadzētu atgriezties pie markām?**
– Nē, neko tādu neesmu dzirdējis. Ir tikai neslēpta kritika, bet ieteikumus atgriezties pie markām neesmu dzirdējis. Tomēr nevar nepamanīt, ka šāda vienota naudas sistēma nekad nebūs izdevīga visiem – vienmēr būs ieguvēji un zaudētāji.

– **Ieguvēji ir lielkapitāla turētāji un pārvaldītāji, bet**

cietēji – viņu varā nonākušo valstu iedzīvotāji, šajā konkrētajā gadījumā – vācieši.

Zinu, ka šādus jautājumus nemēdz uzdot, bet vai arī algas Vācijā ir dubultojušās?

– Nav gan palielinājušās. Tās ir gandrīz tādas pašas kā iepriekš. Gan presē, gan citos Vācijas medijos izskan daudz kritiskas izteikumu par Vācijas tautsaimniecību. Ir pat raksti, kuros tiek izvērīti apgalvojumi, ka tautsaimniecība ir stagnācijas stāvoklī.

Piemēram, Berlīnes pilsētā, jau pirms naudas reformas notika daudzas afēras, kuru rezultātā nauda tika nozagta. Tāpēc notika varas maiņa – valdošā koalīcija bija spiesta atkāpties. Berlīnes pilsētai tagad ir daudzu miljardu liels parāds. Tas nozīmē, ka pilsēta praktiski ir bankrotējusi. Tas ir kaut kas šausmīgs un neiedomājams!

Manās un daudzu citu cilvēku acīs Vācija vienmēr ir bijusi saimnieciski plaukstošas valsts paraugs no kuras varētu daudz ko mācīties. Tagad vācu sabiedrībai ir ļoti daudz problēmu, ko nebūs tik viegli atrisināt. Naudas reforma tās tikai saasināja, iedzīvotājiem tā radīja tikai papildus grūtības un neapmierinātību.

– **Kādēļ, jūsuprāt, Vācija – lepna un liela valsts – pieļāva šādu cilvēku apkrāpšanu? Kādēļ vācieši tik viegli atteicās no savas nacionālās valūtas?**

– Domāju, ka tas ir modernais kolektīvisms – globalizācijas process, kurā iekļaujas šodienas Vācija, tāpat kā miljoniem citu cilvēku, kas sevi uzskata par mūsdienīgiem, “demokrātiem” un “atvērtiem”...

– **Prognozes – vai arī Latvijā pēc iestāšanās ES un iekļaušanos *eiro* monetārajā sistēmā dzīve kļūs divreiz dārgāka?**

– Pēc dabas esmu optimists, bet ne attiecībā uz ES – jābūt gataviem, ka labāk nekļūs, gluži pretēji.

– **Jūs daudzkārt esat iestājies pret homoseksualisma uzbūzīgo propagandu. Kā jūs komentētu pašreiz uzsāktu kriminālvaļāšanu pret Aivaru Gardu, pret viņa vadītāja apgādā “Vieda” izdotu grāmatu “Homoseksualisms – cilvēces negods un posts”?**

– Man trūkst vārdu, lai komentētu tādu absurdu situāciju. Tas būtu smieklīgi, ja nebūtu tik nežēlojami. ❖